

Una realitat quotidiana, una lluita ciutadana

“Ciutats lliures per a les dones!. Ciutats netes d’agressions sexuals!”

A l’actualitat, moltes són les ciutats que repensen la seva estructura urbanística, ofereixen parcs i jardins més saludables, habitatges més dignes, espais públics per compartir els ciutadans, escoles, centres cívics, zones poliesportives més amables i més properes per ser utilitzades d’acord a les necessitats dels qui hi viuen.

No només les ciutats aposten per aquesta transformació, sinó que molts pobles i viles segueixen aquests criteris per tal de transformar l’entorn de les persones.

Però també cal observar que, malgrat aquesta voluntat de canvi i transformació, hi ha actituds que encara no es modifiquen.

A les ciutats, pobles i viles hi viuen homes i dones i, moltes vegades, el col·lectiu femení no es veu del tot representat.

Molts rols de les dones influeixen en la seva mobilitat, aquestes es mouen per les ciutats en distàncies curtes molt influenciades pels costums inherents pel fet de ser dones. Són elles, la majoria, que acompanyen els fills a l’escola, que van al supermercat, que van a la feina i la seva mobilitat és considerada, segons alguns estudis, com a mobilitat de gènere i fan un ús diferenciat del transport públic i privat.

En canvi, els desplaçaments dels homes acostumen a tenir un altre comportament. Les ciutats estan pensades per facilitar el treball productiu i el consum, no els treballs de cura de grans i petits.

Aquests models afavoreixen actituds sexistes, i això afecta tota la ciutadania, però les causes tenen a veure amb el menyspreu per tot el que té a veure amb els treballs que tradicionalment han realitzat les dones, i amb els espais que es consideren propis d’elles.

Quan es pensa sobre les ciutats, és sobre en els carrers, places i parcs, però poques vegades en les cuines i els menjadors de les cases, espais aquests que tradicionalment han controlat i organitzen les dones.

Sembla com si l’espai públic sigui més masculí i l’espai privat de les cases més femení.

Si ens hi fixem bé, pràcticament no hi ha carrers o places amb noms de dones i les poques que hi ha o bé són santes, reines o verges. Ho podem veure clarament a Tarragona (carrer Maria Cristina, reina; carrer Santa Joaquina Vedruna, monja; carrer Santa Anna, carrer Santa Tecla, carrer Joana Jugan, etc). Fa pocs anys que podem veure algun nom d’alguna escriptora, científica o política. Aquesta també conforma una actitud sexista.

Els monuments, escultures, plaques commemoratives, moltes o la gran majoria fan referència a homes i les dones han estat silenciades, com els seus oficis, gestes, etc. Per tant, moltes dones no se senten identificades amb aquests espais que no tenen memòria malgrat que més de la meitat de la població mundial és de sexe femení i que les dones han contribuït i contribueixen activament en la transformació d’aquests espais ciutadans i la construcció d’unes ciutats més properes i més amables.

Les dones, està demostrat que són més solidàries, més actives i tenen més experiència en fer barri i transformar els espais. Les seves propostes activen les

relacions socials, l'urbanisme, l'economia, l'arquitectura. Fer que tots valorem aquestes actituds és important per construir ciutats i pobles menys sexistes.

També hem de tenir en compte que la publicitat i la societat de consum ens aboquen a actituds sexistes. Només cal veure les revistes, els anuncis de televisió i el més greu, el llenguatge masculista que, a hores d'ara, impera en molts discursos.

Només l'educació dels nens i nenes pot canviar aquests costums o aquestes pràctiques.

Encara hi ha molta violència de gènere, difícil d'eradicar, fruit de situacions crítiques i que acostumen a donar-se en sectors socials desfavorits. Cada any augmenten el número de dones apallissades o assassinades pels seus companys o esposos. Les estadístiques no fan més que augmentar el sector de dones que pateixen maltractes físics o psicològics o que les seves parelles juguen amb el xantatge emocional dels fills.

Les dones maltractades són, moltes vegades, víctimes silencioses d'aquests patiments i la por els impedeix denunciar aquestes pràctiques.

Si, a més, el seu entorn no els és favorable, o bé no troben els ajuts necessaris per sortir d'aquesta situació, aquestes dones acaben caient en depressions o addiccions que també les perjudiquen.

Recentment s'han aprovat lleis en molts països del nostre entorn que protegeixen la dona contra la violència de gènere, però, si la llei no va acompanyada de mesures realment efectives de protecció, acostumen a ser lleis buides de sentit.

Evidentment que cal lluitar contra aquestes actituds, però també lluitar contra lleis absolutament obsoletes que són vigents en alguns països del món on encara les dones tenen un estatus inferior als homes i això és anar en contra del dret fonamental d'igualtat que preveu la Declaració de Drets Humans.

Masdeu Solé, Joan
4t ESO C
15 anys
Pseudònim: Brynden Rius